

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja o dacie wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji 1
- ★ Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania umowy o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/47 z dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020 2
- Umowa między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020 4

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/48 z dnia 11 stycznia 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/49 z dnia 11 stycznia 2017 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 6 stycznia 2017 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2081, w odniesieniu do niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy 16

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/50 z dnia 11 stycznia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) 18

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

- ★ Decyzja nr 1/2016 Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa z dnia 16 listopada 2016 r. dotycząca zmiany załącznika 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi [2017/51] 20
- ★ Decyzja nr 5/2016 Komitetu Ambasadorów AKP-UE z dnia 22 grudnia 2016 r. w sprawie udzielenia absolutorium dyrektorowi Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP) z wykonania budżetów centrum za lata budżetowe 2011 i 2012 [2017/52] 22

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja o dacie wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak dla statków pływających pod banderą Danii, Norwegii i Szwecji

W dniu 16 lutego 2015 r. Królestwo Norwegii powiadomiło Unię Europejską o zakończeniu swoich procedur niezbędnych do wejścia Umowy w życie.

Z kolei w dniu 19 grudnia 2016 r. Unia Europejska powiadomiła Królestwo Norwegii o zakończeniu przez Radę – w imieniu Unii Europejskiej – procedur niezbędnych do wejścia w życie wyżej wymienionej Umowy podpisanej w Brukseli w dniu 15 stycznia 2015 r.

W związku z powyższym Umowa ta, zgodnie z jej art. 7, weszła w życie w dniu 19 grudnia 2016 r.

Zawiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania umowy o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony

W dniu 13 grudnia 2016 r. Unia Europejska i Nowa Zelandia powiadomiły o zakończeniu procedur niezbędnych do tymczasowego stosowania umowy o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony ⁽¹⁾. W rezultacie umowa ta będzie tymczasowo stosowana zgodnie jej z art. 58 ust. 2 od dnia 12 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 2 decyzji Rady (UE) 2016/2079 ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy, między Unią i Nową Zelandią stosuje się tymczasowo – lecz jedynie w zakresie obejmującym kwestie należące do kompetencji Unii, w tym kwestie należące do kompetencji Unii celem określenia i realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – następujące postanowienia umowy:

- art. 3 („Dialog”),
- art. 4 („Współpraca w ramach organizacji regionalnych i międzynarodowych”),
- art. 5 („Dialog polityczny”),
- art. 53 („Wspólny Komitet”), z wyjątkiem ust. 3 lit. g) i h), oraz
- tytuł X („Postanowienia końcowe”), z wyjątkiem art. 57 i art. 58 ust. 1 i 3, w zakresie niezbędnym do zapewnienia tymczasowego stosowania postanowień umowy, o których mowa w tym artykule.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 1.

DECYZJA RADY (UE) 2017/47**z dnia 8 listopada 2016 r.****w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 oraz art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽¹⁾ stanowi, że państwa uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen uczestniczą w instrumencie zgodnie z tym rozporządzeniem, oraz że zawierane są porozumienia dotyczące wkładu finansowego tych państw oraz określone przepisy dodatkowe niezbędne dla takiego udziału, w tym postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii i uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego.
- (2) W dniu 14 lipca 2014 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z Królestwem Norwegii, Republiką Islandii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu dotyczących umowy w sprawie warunków uczestnictwa tych państw w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na okres 2014–2020. Negocjacje z Księstwem Liechtensteinu zostały pomyślnie zakończone parafowaniem Umowy w dniu 30 marca 2016 r.
- (3) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja ma na celu rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (4) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽²⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽³⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (6) Należy podpisać, w imieniu Unii, Umowę, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (7) Zgodnie z art. 19 ust. 4 Umowy należy ją stosować tymczasowo, z wyjątkiem art. 5, od dnia następującego po dniu jej podpisaniu,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020, z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej Umowy.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

Umowę, z wyjątkiem art. 5, stosuje się tymczasowo zgodnie z art. 19 ust. 4 Umowy od dnia następującego po dniu jej podpisania ⁽¹⁾ do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data, od której Umowa będzie tymczasowo stosowana, zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020**

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”

oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, zwane dalej „Liechtensteinem”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾ (zwany dalej „protokołem dotyczącym włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia ustanowiła, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 515/2014 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu protokołu dotyczącego włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen.
- (3) Ze względu na to, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽³⁾ ma bezpośredni wpływ na stosowanie rozporządzenia (UE) nr 515/2014, a tym samym również na ramy prawne rozporządzenia (UE) nr 515/2014, oraz na to, że w celu przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 514/2014 zastosowano procedury ustanowione w protokole dotyczącym włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen, o czym Liechtenstein został powiadomiony, Strony potwierdzają, że rozporządzenie (UE) nr 514/2014 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu protokołu dotyczącego włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania rozporządzenia (UE) nr 515/2014.
- (4) Art. 5 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 stanowi, że państwa, w tym Liechtenstein, uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen uczestniczą w instrumencie zgodnie z tym rozporządzeniem, oraz że zawierane są porozumienia dotyczące wkładu finansowego tych państw oraz określone przepisy dodatkowe niezbędne dla takiego udziału, w tym postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii i uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego.
- (5) Instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, (zwany dalej „Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy”) stanowi szczególnie instrument w kontekście dorobku prawnego Schengen, zaprojektowany w celu podziału obciążeń oraz zapewnienia wsparcia finansowego w dziedzinie granic zewnętrznych i polityki wizowej w państwach członkowskich i państwach stowarzyszonych.
- (6) Art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾ ustanawia przepisy dotyczące zarządzania pośredniego, które stosuje się w przypadku, gdy państwom trzecim, w tym państwom stowarzyszonym, powierzone zostały zadania związane z wykonywaniem budżetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 547/2014 z dnia 15 maja 2014 r. (Dz.U. L 163 z 29.5.2014, s. 18).

- (7) Art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 przewiduje, że wydatki poniesione w 2014 r. przez organ odpowiedzialny, który nie został jeszcze formalnie wyznaczony, kwalifikują się do objęcia wsparciem, gwarantując tym samym sprawne przechodzenie z Funduszu Granic Zewnętrznych do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Ważne jest również, aby kwestia ta znalazła swoje odzwierciedlenie w niniejszej Umowie. Zważywszy, że niniejsza Umowa nie weszła w życie przed końcem 2014 r., należy zapewnić kwalifikowalność wydatków poniesionych przed formalnym wyznaczeniem organu odpowiedzialnego oraz do tego momentu, pod warunkiem że systemy zarządzania i kontroli stosowane przedtem są co do istoty takie same jak systemy obowiązujące po formalnym wyznaczeniu organu odpowiedzialnego.
- (8) Aby ułatwić obliczenia i wykorzystanie rocznych wkładów Liechtensteinu na rzecz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, wkład tego państwa w odniesieniu do okresu 2014–2020 zostanie uiszczony w pięciu rocznych transzach w latach 2016–2020. Roczne wkłady za lata 2016–2018 to kwoty w stałej wysokości, podczas gdy wkłady za lata 2019 i 2020 zostaną określone w 2019 r. w oparciu o produkt krajowy brutto wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, z uwzględnieniem faktycznie zrealizowanych płatności,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza Umowa określa przepisy dodatkowe niezbędne do udziału Liechtensteinu w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 2

Zarządzanie finansami i kontrola

1. Liechtenstein podejmie niezbędne środki mające na celu zapewnienie zgodności z odpowiednimi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz przepisami prawa Unii przyjętymi na podstawie TFUE, które dotyczą zarządzania finansami i kontroli.

Postanowienia TFUE i przepisy prawa wtórnego, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują:

- a) art. 287 ust. 1, 2 i 3 TFUE;
- b) art. 30, 32, 57, art. 58 ust. 1 lit. c) pkt (i), art. 60, art. 79 ust. 2 i art. 108 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;
- c) art. 32, 38, 42, 84, 88, 142 i 144 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾;
- d) rozporządzenie Rady (Euratom, EWG) nr 2185/96 ⁽²⁾;
- e) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾.

Strony mogą zgodnie zdecydować o zmianie powyższego wykazu.

2. Liechtenstein stosuje na swoim terytorium przepisy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z niniejszą Umową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

Artykuł 3

Poszanowanie zasady należytego zarządzania finansami

Środki przyznane Liechtensteinowi w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy są wykorzystywane zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

Artykuł 4

Poszanowanie zasady unikania konfliktu interesów

Wszystkim podmiotom działającym w sferze finansów oraz wszystkim innym osobom uczestniczącym w wykonaniu budżetu i zarządzaniu budżetem, w tym w czynnościach służących jego przygotowaniu, audycie lub kontroli, które działają na terytorium Liechtensteinu, zakazuje się podejmowania działań, które mogą spowodować konflikt ich interesów z interesami Unii.

Artykuł 5

Egzekucja

Decyzje przyjęte przez Komisję, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa, stanowią tytuł podlegający egzekucji na terytorium Liechtensteinu.

Egzekucja odbywa się zgodnie z obowiązującymi w Liechtensteinie przepisami postępowania cywilnego. Bez żadnych formalności, z wyjątkiem sprawdzenia autentyczności tytułu, decyzję opatruje się klauzulą egzekucyjną; badanie to przeprowadza organ krajowy wyznaczony do tego celu przez rząd Liechtensteinu, który zawiadamia o tym wyznaczeniu Komisję.

Po spełnieniu, na wniosek Komisji, tych wymogów formalnych, Komisja może przystąpić do egzekucji zgodnie z prawem krajowym, kierując sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Egzekucja może zostać zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Sądy Liechtensteinu są jednak właściwe w sprawach skarg dotyczących nieprawidłowości w przeprowadzaniu egzekucji.

Artykuł 6

Ochrona interesów finansowych Unii przed nadużyciami finansowymi

1. Liechtenstein zobowiązuje się:
  - a) przeciwdziałać nadużyciom finansowym oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii poprzez podejmowanie środków, które mają skutek odstraszący i zapewniają skuteczną ochronę w Liechtensteinie;
  - b) podejmować takie same środki do zwalczania nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii, jakie podejmuje do zwalczania nadużyć finansowych naruszających swoje własne interesy finansowe; oraz
  - c) koordynować swoje działania mające na celu ochronę interesów finansowych Unii z państwami członkowskimi i Komisją.
2. Liechtenstein przyjmuje środki równoważne środkom przyjętym przez Unię zgodnie z art. 325 ust. 4 TFUE, które obowiązują w dniu podpisania niniejszej Umowy.

Strony mogą zgodnie zdecydować o przyjęciu środków równoważnych środkom przyjętym później przez Unię zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 7

Kontrole oraz inspekcje na miejscu przeprowadzane przez Komisję (OLAF)

Bez uszczerbku dla swoich uprawnień wynikających z art. 5 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 Komisja (Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)) jest uprawniona do przeprowadzania, na terytorium Liechtensteinu, kontroli oraz inspekcji na miejscu w odniesieniu do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96.

Organy Liechtensteinu ułatwiają przeprowadzanie kontroli oraz inspekcji na miejscu, które – na wniosek tych organów – mogą być przeprowadzane wspólnie z nimi.

Artykuł 8

Trybunał Obrachunkowy

Zgodnie z art. 287 ust. 3 TFUE oraz rozdziałem I, tytuł X, część pierwsza rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Trybunał Obrachunkowy może przeprowadzać kontrole w pomieszczeniach każdego organu zarządzającego w imieniu Unii dochodami i wydatkami dotyczącymi Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na terytorium Liechtensteinu, w tym w pomieszczeniach każdej osoby fizycznej lub prawnej otrzymującej płatności z budżetu.

Kontrole Trybunału Obrachunkowego przeprowadza się w Liechtensteinie łącznie z krajowymi instytucjami kontrolnymi lub, jeżeli nie mają one niezbędnych uprawnień, z właściwymi krajowymi jednostkami organizacyjnymi. Trybunał Obrachunkowy oraz krajowe instytucje kontrolne Liechtensteinu współpracują ze sobą na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując swoją niezależność. Instytucje te lub jednostki organizacyjne powiadamiają Trybunał Obrachunkowy o zamiarze uczestniczenia w kontroli.

Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują co najmniej takie same uprawnienia jak Komisji określone w art. 5 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 i art. 7 niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Zamówienia publiczne

Liechtenstein stosuje przepisy własnego prawa krajowego dotyczące zamówień publicznych zgodnie z załącznikiem XVI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾.

Artykuł 10

Wkłady finansowe

1. W latach 2016–2018 Liechtenstein dokonuje płatności rocznych na rzecz budżetu Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy zgodnie z poniższą tabelą:

(wszystkie kwoty w EUR)

	2016	2017	2018
Liechtenstein	218 815	218 815	218 815

2. Wkłady Liechtensteinu za lata 2019 i 2020 zostaną obliczane zgodnie z jego odpowiednim produktem krajowym brutto (PKB) jako odsetek PKB wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku.

3. Wkłady finansowe Liechtensteinu, o których mowa w niniejszym artykule, są należne niezależnie od daty przyjęcia programu krajowego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 461.

*Artykuł 11***Wykorzystanie wkładów finansowych**

1. Łączną kwotę rocznych płatności za lata 2016 i 2017 przeznacza się w następujący sposób:

- a) 75 % – na przegląd śródkresowy, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- b) 15 % – na rozwój systemów informatycznych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 515/2014, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich aktów ustawodawczych Unii do dnia 30 czerwca 2017 r.;
- c) 10 % – na działania Unii, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Jeżeli kwota, o której mowa w lit. b), nie zostanie przydzielona lub wydana, wówczas Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 5 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014, ponownie przydziela ją na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Jeżeli niniejsza Umowa nie wejdzie w życie ani nie będzie tymczasowo stosowana do dnia 1 czerwca 2017 r., pełen wkład Liechtensteinu wykorzystuje się zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Łączną kwotę rocznych płatności za lata 2018, 2019 i 2020 przeznacza się w następujący sposób:

- a) 40 % – na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- b) 50 % – na rozwój systemów informatycznych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 515/2014, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich aktów ustawodawczych Unii do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- c) 10 % – na działania Unii, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Jeżeli kwota, o której mowa w lit. b), nie zostanie przydzielona lub wydana, wówczas Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 5 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014, ponownie przydziela ją na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

3. Dodatkowe kwoty przydzielone na przegląd śródkresowy, działania Unii, działania szczegółowe lub program rozwoju systemów informatycznych wykorzystuje się zgodnie z odpowiednią procedurą określoną w jednym z następujących przepisów:

- a) art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014;
- b) art. 8 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- c) art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- d) art. 15 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014,

4. Komisja może corocznie wykorzystać nie więcej niż 1 581 EUR z płatności dokonanych przez Liechtenstein na pokrycie wydatków administracyjnych związanych z personelem lub personelem zewnętrznym na rzecz wspierania procesu wdrażania przez Liechtenstein rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz niniejszej Umowy.

*Artykuł 12***Poufność**

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszej Umowy, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i są chronione w taki sam sposób, w jaki chroni się podobne informacje na mocy przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii oraz odpowiednich przepisów prawa Liechtensteinu. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które muszą zapoznać się z nimi ze względu na pełnione funkcje w instytucjach Unii, w państwach członkowskich lub w Liechtensteinie; ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych Stron.

*Artykuł 13***Wyznaczenie organu odpowiedzialnego**

1. Niezwłocznie po zatwierdzeniu programu krajowego Liechtenstein powiadamia Komisję o formalnym wyznaczeniu na szczeblu ministerialnym organu odpowiedzialnego za zarządzanie wydatkami w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy i kontrolę tych wydatków.
2. Warunkiem wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1, jest spełnienie przez podmiot kryteriów wyznaczenia dotyczących otoczenia wewnętrznego, działań kontrolnych, informowania i komunikacji oraz monitorowania, przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014 lub na jego podstawie.
3. Wyznaczenie organu odpowiedzialnego opiera się na opinii podmiotu audytowego, którym może być organ audytowy, oceniającego, czy organ odpowiedzialny spełnia kryteria wyznaczenia. Podmiotem tym może być niezależna instytucja publiczna odpowiedzialna za monitorowanie, ocenę i audyt administracji. Podmiot audytowy musi funkcjonować niezależnie od organu odpowiedzialnego i wypełniać swoje zadania zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami audytu. Liechtenstein może oprzeć decyzję o wyznaczeniu na tym, czy systemy zarządzania i kontroli są co do istoty takie same jak systemy już istniejące w poprzednim okresie i czy funkcjonowały one skutecznie. Jeżeli wyniki audytów i kontroli wykazują, że wyznaczony podmiot nie spełnia już kryteriów wyznaczenia, Liechtenstein podejmuje środki niezbędne do zapewnienia naprawy uchybień w realizacji zadań tego podmiotu, w tym przez zakończenie jego wyznaczenia.

*Artykuł 14***Definicja roku budżetowego**

Do celów niniejszej Umowy rok budżetowy, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, obejmuje zrealizowane wydatki i uzyskane dochody zapisane w księgach rachunkowych organu odpowiedzialnego w okresie rozpoczynającym się w dniu 16 października roku „N-1” i kończącym się w dniu 15 października roku „N”.

*Artykuł 15***Kwalifikowalność wydatków**

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 3 lit. b) i ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 wydatki są kwalifikowalne, jeżeli zostały poniesione przez organ odpowiedzialny przed dniem jego formalnego wyznaczenia zgodnie z art. 13 niniejszej Umowy, pod warunkiem że systemy zarządzania i kontroli stosowane przed tym formalnym wyznaczeniem organu odpowiedzialnego są co do istoty takie same jak systemy obowiązujące po jego formalnym wyznaczeniu.

*Artykuł 16***Wniosek o płatność salda rocznego**

1. Do dnia 15 lutego roku następującego po danym roku budżetowym Liechtenstein przedkłada Komisji dokumenty i informacje wymagane na podstawie art. 60 ust. 5 lit. b) i c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

W drodze odstępstwa od art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z art. 60 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Liechtenstein przedstawia Komisji opinię, o której mowa w art. 60 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, do dnia 15 marca roku następującego po danym roku budżetowym.

Przedłożone dokumenty, o których mowa w niniejszym ustępie, służą jako wniosek o płatność salda rocznego.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie ze wzorami przyjętymi przez Komisję na podstawie art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

*Artykuł 17***Sprawozdanie z realizacji**

W drodze odstępstwa od art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z art. 60 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Liechtenstein przedkłada Komisji roczne sprawozdanie z realizacji programu krajowego w poprzednim roku budżetowym do dnia 15 lutego każdego roku do roku 2022 włącznie, i może opublikować powyższe informacje na odpowiednim szczeblu.

Pierwsze sprawozdanie roczne z realizacji programu krajowego przedkłada się w dniu 15 lutego po wejściu w życie niniejszej Umowy lub rozpoczęciu jej tymczasowego stosowania.

Pierwsze sprawozdanie obejmuje lata budżetowe począwszy od roku 2014 do roku budżetowego poprzedzającego termin złożenia pierwszego sprawozdania rocznego zgodnie z akapitem drugim. Liechtenstein przedstawia sprawozdanie końcowe z realizacji programu krajowego do dnia 31 grudnia 2023 r.

*Artykuł 18***System elektronicznej wymiany danych**

Zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 wszelka oficjalna wymiana informacji między Liechtensteinem a Komisją odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznej wymiany danych udostępnionego w tym celu przez Komisję.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

1. Depozytariuszem niniejszej Umowy jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie z ich własnymi procedurami. Strony notyfikują sobie wzajemnie zakończenie tych procedur.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu ostatniej notyfikacji, o której mowa w ust. 2.
4. Strony tymczasowo stosują niniejszą Umowę, z wyjątkiem art. 5, od dnia następującego po dniu jej podpisania, z zastrzeżeniem wymogów konstytucyjnych.

*Artykuł 20***Obowiązywanie i rozwiązanie Umowy**

1. Zarówno Unia jak i Liechtenstein mogą rozwiązać niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Umowa przestaje obowiązywać trzy miesiące od takiego powiadomienia. Projekty i działania będące w trakcie realizacji w momencie rozwiązania są kontynuowane na warunkach określonych w niniejszej Umowie. Strony uregulują zgodnie kwestię ewentualnych konsekwencji rozwiązania.
2. Rozwiązanie niniejszej Umowy nastąpi w momencie rozwiązania protokołu dotyczącego włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen zgodnie z art. 5 ust. 4, art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 3 protokołu dotyczącego włączenia Liechtensteinu w dorobek Schengen.

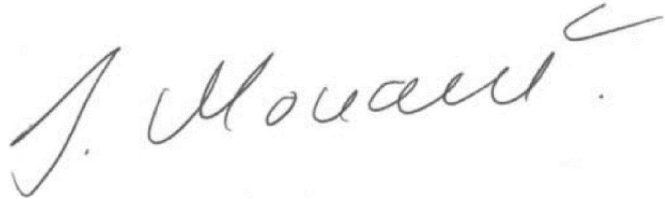
*Artykuł 21***Języki**

Niniejszą Umowę sporządzono w jednym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на пети декември през две хиляди и шестнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el cinco de diciembre de dos mil dieciséis.
 V Bruselu dne pátého prosince dva tisíce šestnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den femte december to tusind og seksten.
 Geschehen zu Brüssel am fünften Dezember zweitausendsechzehn.
 Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta detsembrikuu viiendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.
 Done at Brussels on the fifth day of December in the year two thousand and sixteen.
 Fait à Bruxelles, le cinq décembre deux mille seize.
 Sastavljeno u Bruxellesu petog prosinca godine dvije tisuće šesnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì cinque dicembre duemilasedici.
 Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā decembrī.
 Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų gruodžio penktą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év december havának ötödik napján.
 Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u sittax.
 Gedaan te Brussel, vijf december tweeduizend zestien.
 Sporządzono w Brukseli dnia piątego grudnia roku dwa tysiące szesnastego.
 Feito em Bruxelas, em cinco de dezembro de dois mil e dezasseis.
 Întocmit la Bruxelles la cinci decembrie două mii șaisprezece.
 V Bruseli piateho decembra dvetisícšestnást'.
 V Bruslju, dne petega decembra leta dva tisoč šestnajst.
 Tehty Brysselissä viidentenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.
 Som skedde i Bryssel den femte december år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Княжество Лихтенщайн
Por el Principado de Liechtenstein
Za Lichtenštejnské knížectví
For Fyrstendømmet Liechtenstein
Für das Fürstentum Liechtenstein
Liechtensteini Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
For the Principality of Liechtenstein
Pour la Principauté de Liechtenstein
Za Kneževinu Lihtenštajn
Per il Principato del Liechtenstein
Lihtenšteinas Firstistes vārdā –
Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
A Liechtensteini Hercegség részéről
Għall-Principat tal-Liechtenstein
Voor het Vorstendom Liechtenstein
W imieniu Księstwa Liechtensteinu
Pelo Principado do Listenstaine
Pentru Principatul Liechtenstein
Za Lichtenštajnské kniežatstvo
Za Kneževino Lihtenštajn
Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Liechtenstein

ZAŁĄCZNIK

WZÓR DO OBLICZENIA WKŁADÓW FINANSOWYCH ZA LATA 2019 I 2020 ORAZ SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI

Wkład finansowy Liechtensteinu do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, o którym mowa w art. 5 ust. 7 akapity drugi i trzeci rozporządzenia 515/2014 za lata 2019 i 2020, oblicza się następująco:

Dla każdego roku w okresie od 2013 r. do 2017 r. dzieli się ostateczną wartość produktu krajowego brutto (PKB) Liechtensteinu, według danych dostępnych dnia 31 marca 2019 r., przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy w danym roku. Średnią z uzyskanych pięciu wartości procentowych za lata 2013–2017 stosuje się do sumy rzeczywistych rocznych środków na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na lata 2014–2019 i rocznych środków na zobowiązania dla Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na 2020 r., zgodnie z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020 przyjętym przez Komisję w celu uzyskania całkowitej kwoty do zapłaty przez Liechtenstein przez cały okres realizacji Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy. Od tej kwoty odejmuje się kwoty rocznych płatności faktycznie zrealizowanych przez Liechtenstein zgodnie z art. 10 ust. 1 niniejszej Umowy w celu uzyskania całkowitej kwoty wkładów tego państwa za lata 2019 i 2020. Połowa tej kwoty zostanie zapłacona w 2019 r., a druga połowa – w 2020 r.

Wkład finansowy jest uiszczany w euro.

Liechtenstein wnosi swój odpowiedni wkład finansowy nie później niż 45 dni po otrzymaniu noty debetowej. Każde opóźnienie wpłaty wkładu stanowi podstawę do naliczenia odsetek od należnej kwoty od terminu wymagalności. Stopa oprocentowania jest równa stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, na który przypada termin płatności, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/48

z dnia 11 stycznia 2017 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	269,9
	MA	115,2
	SN	204,0
	TR	108,2
	ZZ	174,3
0707 00 05	MA	86,1
	TR	220,1
	ZZ	153,1
0709 91 00	EG	144,1
	ZZ	144,1
0709 93 10	MA	236,8
	TR	226,9
	ZZ	231,9
0805 10 20	EG	46,2
	IL	126,4
	MA	54,3
	TR	71,9
0805 20 10	ZZ	74,7
	IL	166,4
	MA	73,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	ZZ	120,0
	EG	97,9
	IL	151,6
	JM	125,6
	TR	96,5
	ZZ	117,9
	TR	70,9
0805 50 10	ZZ	70,9
	CN	144,5
	US	72,4
0808 10 80	ZZ	108,5
	CL	307,7
0808 30 90	CN	99,5
	TR	133,1
	ZZ	180,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/49**z dnia 11 stycznia 2017 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 6 stycznia 2017 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2081, w odniesieniu do niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2081 ⁽²⁾ otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy.
- (2) W art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081 ustalono dla okresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. ilość w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4308 na 450 000 ton.
- (3) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 6 stycznia 2017 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4308, są większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości objętych wnioskami dotyczącymi danego kontyngentu, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (4) Należy również zaprzestać wydawania pozwoleń na przywóz dla kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4308, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2081, w bieżącym okresie obowiązywania kontyngentu.
- (5) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz produktów objętych kontyngentem o numerze porządkowym 09.4308, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081, złożonymi w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 6 stycznia 2017 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, stosuje się współczynnik przydziału 8,332851 % w odniesieniu do wniosków złożonych w ramach kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4308.

2. W bieżącym okresie obowiązywania kontyngentu zawieszają się, od dnia 6 stycznia 2017 r. od godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, składanie nowych wniosków o wydanie pozwoleń w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4308, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia (UE) 2015/2081.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2081 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 81).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/50

z dnia 11 stycznia 2017 r.

zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 kwietnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/219/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali). Misji przyznano mandat oraz finansową kwotę odniesienia na okres do dnia 14 stycznia 2017 r.
- (2) W następstwie przeglądu strategicznego tej misji Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił dostosowanie i przedłużenie mandatu misji EUCAP Sahel Mali na okres dwóch lat. Należy przewidzieć finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 15 stycznia 2017 r. do dnia 14 stycznia 2018 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/219/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/219/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Cel i zadania

1. Celem EUCAP Sahel Mali jest umożliwienie władzom malijskim przywrócenia i utrzymania porządku konstytucyjnego i demokratycznego oraz warunków trwałego pokoju w Mali, a także przywrócenia i utrzymania władzy państwowej i jej prawowitego charakteru na całym terytorium Mali poprzez ponowne skuteczne rozmieszczenie na nim struktur administracyjnych.

2. W ramach wsparcia malijskiej dynamiki przywracania władzy państwowej, a także realizacji porozumienia na rzecz pokoju i pojednania w Mali podpisanego w dniach 15 maja i 20 czerwca 2015 r. oraz w ścisłej koordynacji z innymi podmiotami międzynarodowymi, w szczególności MINUSMA, EUCAP Sahel Mali wspiera siły bezpieczeństwa wewnętrzznego i doradza im we wdrażaniu reformy bezpieczeństwa określonej przez nowy rząd, mając na celu:

- a) poprawę ich skuteczności operacyjnej;
- b) przywrócenie ich odpowiednich struktur hierarchicznych;
- c) wzmocnienie roli organów sądowych i administracyjnych w odniesieniu do zarządzania i nadzorowania ich zadań; oraz
- d) ułatwianie ich ponownego rozmieszczenia na północy kraju.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/219/WPZiB z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 113 z 16.4.2014, s. 21).

3. W ramach swoich działań misja EUCAP Sahel Mali przyczynia się do poprawy interoperacyjności i koordynacji między siłami bezpieczeństwa wewnętrznego państw Sahel G5 a siłami bezpieczeństwa wewnętrznego Mali.
  4. Aby zrealizować ten cel, EUCAP Sahel Mali działa zgodnie ze strategicznymi wytycznymi operacyjnymi zdefiniowanymi w koncepcji zarządzania kryzysowego zatwierdzonej przez Radę w dniu 17 marca 2014 r. i określonymi w dokumentach planowania operacyjnego zatwierdzonych przez Radę.”;
- 2) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Mali w okresie od 15 kwietnia 2014 r. do 14 stycznia 2015 r. wynosi 5 500 000 EUR. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Mali w okresie od 15 stycznia 2015 r. do 14 stycznia 2016 r. wynosi 11 400 000 EUR. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Mali w okresie od dnia 15 stycznia 2016 r. do dnia 14 stycznia 2017 r. wynosi 19 775 000 EUR. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP Sahel Mali w okresie od dnia 15 stycznia 2017 r. do dnia 14 stycznia 2018 r. wynosi 29 800 000 EUR. Decyzje w sprawie finansowej kwoty odniesienia na kolejne okresy podejmuje Rada.”;
- 3) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. WP jest upoważniony do udostępniania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów EUCAP Sahel Mali objętych klauzulą tajności do poziomu określonego przez Radę zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu WP oraz Frontex dokonują niezbędnych uzgodnień.”;
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. WP może delegować takie uprawnienia, a także uprawnienie do dokonania uzgodnień, o których mowa w niniejszym artykule, na urzędników ESDZ, cywilnego dowódcę operacji lub szefa misji zgodnie z załącznikiem VI część VII do decyzji 2013/488/UE.”;
- 4) w art. 18 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:
- „Niniejsza decyzja obowiązuje do dnia 14 stycznia 2019 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2017 r.

W imieniu Rady
L. GRECH
Przewodniczący

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2016 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. ROLNICTWA

z dnia 16 listopada 2016 r.

dotycząca zmiany załącznika 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi [2017/51]

WSPÓLNY KOMITET DS. ROLNICTWA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie handlu produktami rolnymi, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi (zwana dalej „umową”) weszła w życie z dniem 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik 10 do umowy dotyczy uznawania kontroli zgodności świeżych owoców i warzyw z normami handlowymi.
- (3) Na podstawie art. 6 załącznika 10 do umowy grupa robocza ds. owoców i warzyw analizuje wszelkie kwestie dotyczące wymienionego załącznika i jego stosowania oraz dokonuje okresowych przeglądów wewnętrznych przepisów ustawowych i wykonawczych Stron w obszarach objętych wymienionym załącznikiem. Grupa robocza opracowuje w szczególności wnioski, które przedkłada komitetowi, w celu przyjęcia i aktualizacji dodatków do wymienionego załącznika. W związku z tym grupa robocza zaproponowała komitetowi wprowadzenie do wymienionego załącznika zmian, prowadzących do objęcia jego zakresem stosowania owoców cytrusowych, w następstwie uznania przepisów fitosanitarnych dotyczących produktów tego rodzaju. W szczególności załącznik 10 powinien uwzględnić przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
- (4) W związku z tym należy zmienić załącznik 10,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Art. 1 załącznika 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejszy załącznik stosuje się do owoców i warzyw przeznaczonych do spożycia w stanie świeżym lub suszonym, w odniesieniu do których zostały ustanowione normy handlowe lub istnieją normy uznane przez Unię Europejską za alternatywne w odniesieniu do ogólnej normy handlowej, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1308/2013 (*).

(* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).”

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2017 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2016 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa

Przewodnicząca Delegacji Unii Europejskiej

Susana MARAZUELA-AZPIROZ

*Przewodnicząca Delegacji
Szwajcarii*

Krisztina BENDE

Sekretarz Komitetu

Ioannis VIRVILIS

DECYZJA NR 5/2016 KOMITETU AMBASADORÓW AKP-UE**z dnia 22 grudnia 2016 r.****w sprawie udzielenia absolutorium dyrektorowi Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP)
z wykonania budżetów centrum za lata budżetowe 2011 i 2012 [2017/52]**

KOMITET AMBASADORÓW AKP-UE,

uwzględniając art. 27 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia finansowego Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dochody centrum za lata budżetowe 2011 i 2012 składały się z wkładów Europejskiego Funduszu Rozwoju wynoszących 17 850 484,11 EUR w 2011 r. i 15 856 427,31 EUR w 2012 r.
- (2) Całociowe wykonanie budżetu centrum przez dyrektora w latach budżetowych 2011 i 2012 pozwala udzielić mu – na podstawie sprawozdań finansowych i sprawozdań audytorów Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości za lata budżetowe 2011 i 2012 – absolutorium z wykonania tych budżetów,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Na podstawie sprawozdań audytorów za lata budżetowe 2011 i 2012, bilansów oraz rachunków dochodów i wydatków odpowiadających tym latom budżetowym Komitet Ambasadorów AKP-UE niniejszym udziela dyrektorowi Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości absolutorium z wykonania budżetów centrum za lata budżetowe 2011 i 2012.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2016 r.

W imieniu Komitetu Ambasadorów AKP-UE

P. JAVORČÍK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 52.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL